

Ks. Henryk Mainka

26 kwietnia 1932 roku proboszczem Czarnowąs został zamianowany ks. Henryk Mainka pochodzący z pobliskich Budkovic Starych. Placówkę obejmował w nader trudnych warunkach, jakie powstały. Parafianie nie chcieli przyjąć nowego Księdza

Proboszcza. Niektórzy wierni na mszę św. niedzielną jeździli do Opola lub innych pobliskich miejscowości. Prowokatorzy bojkotu grozili innym mieszkańcom parafii.

Przełomowym momentem stała się pielgrzymka młodzieży na Górę Św. Anny, którą organizował ks. proboszcz. Wówczas to młodzież, nie zrażona gadaniem swych rodziców, bliżej poznała księdza Mainkę, a wróciwszy z pielgrzymki, opowiadała swym najbliższym, jaki właściwie jest nowy proboszcz. Od tego czasu coraz więcej wiernych uczęszczało na nabożeństwa parafialne. Tylko wręcz dzięki nadludzkiej wręcz cierpliwości i samozaparciu ks. Mainki udało się w życie czarnowąskiego kościoła wprowadzić równowagę, ład i pokój.

W dwa lata później w 1934 r. już cała parafia obchodziła uroczyste 250-lecie kościółka Św. Anny, który na tę okazję został odnowiony. Powiększono również cmentarz przy kościele Św. Anny. W 1938 roku założono w kościele parafialnym ogrzewanie oraz elektryczny napęd dzwonów. Zakupiono także w Świerklach plac pod budowę kościoła, wybuch wojny uniemożliwił jednak rozpoczęcie budowy. Kościół w Świerklach wybudowano dopiero w 1949 r. Wojna mocno ograniczyła normalne funkcjonowanie parafii i jej duszpasterstwo. W 1943 r. zabrano na cele wojenne jeden z trzech parafialnych dzwonów. W 1945 r. górna część wieży kościoła została zburzona. W styczniu tego roku do Czarnowąs weszły wojska radzieckie, które mocno zniszczyły wioskę. W kościele urządzono stajnię dla koni,

skradziono lub zniszczono niektóre cenne rzeczy, wymordowano wielu ludzi. Stąd też co roku w rocznicę tych wydarzeń, 23 stycznia, odbywa się w parafii całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu o charakterze wynagradzającym.

Po zakończeniu II wojny światowej ks. Henryk Mainka przystąpił do budowy kościoła filialnego w Świerklach. Została ona ukończona w 1949 roku, a obok nowego miejsca kultu powstała również kaplica „Pro Morte”.

Kaplicę cmentarną wybudowano również przy kościele św. Anny. Ostatniego, gruntownego remontu kościoła dokonał ks. Mainka w 1974 roku, kiedy wymieniono gonty na dachu, podmurowano kościół i odnowiono całe wnętrze.

Codzienna posługa kapłańska oraz odprawianie z wielką pobożnością uroczystości religijne zaowocowały wdzięcznością okazywaną proboszczowi przez parafian. Kultura osobista i umiejętność nawiązywania kontaktów budziły podziw i rodziły zaufanie. Punktualność i systematyczność pozwalały mu na doskonałą organizację pracy duszpasterskiej. Czterdzieści pięć lat był ojcem duchowym parafii i wychowawcą kilkunastu kapłanów, którzy pracowali w Czarnowasach jako wikariusze. Ksiądz Henryk Mainka pozostanie w pamięci parafian jako wspaniały kapłan potrafiący dobrze spełniać Wolę Bożą w trudnych czasach.

Więcej informacji można znaleźć na stronie: http://swierkle.pl/737/patronowie_ulic_ul_ks_mainki.html